

Skrivelse, der findes i Betænkningen, og som angiver, hvorledes denne Klassificering fremkommer, men der angives ikke, hvorledes man vil regulere den paa det nuværende Tidspunkt, det siges kun, at efterhaanden som der bliver Tjenestledighed paa de Stationer, der ikke ere komne op i den Klasse, der tilkommer dem, vil denne Rettelse finde Sted. Jeg mener, det er en Uretfærdighed mod dem, der staa ved disse Stationer og skulle op i en højere Tjenesteklasse, at de ikke faa et Ækivalent, altsaa faa den Difference, der er mellem den Løn, der tilkommer dem, og det, de faa nu. Jeg tør gaa ud fra, at den højtærede Minister vil søge at raade Bod paa dette Forhold, og skal derfor blot gøre opmærksom paa det, idet jeg henstiller til Ministeren at udtale sig derom.

Det andet Forhold, jeg flygtigt skal berøre — det er omtalt af den ærede sidste Taler (K. M. Klausen) — angaar Lokomotivførernes mangeaarige Kørsel, forinden de blive fast ansatte. Jeg hører til dem, der have foreslaaet at faa ændret ikke alene paa dette Omraade, men paa hele den Række af Omraader under Jernbaneetaten, hvor dette Forhold har gjort sig stærkt gældende, at man lader Folk af en lavere Grad i lange Tider udføre deres Arbejde i en højere Grad uden at give dem noget Ækivalent derfor. Dette Forhold har den højtærede Minister nu bestræbt sig for at rette paa, og jeg tvivler ikke om, at det paa de forskellige Omraader, hvor det har fundet Sted, vil blive rettet. Men der er et Punkt tilbage, som jeg vil henstille til Ministeren at udtale sig om. Den ærede sidste Taler udtrykte sig kun saaledes, at samtlige de Personer, der fik midlertidig Ansættelse som Lokomotivførere, burde have deres Udnævnelse. Nu gaar jeg ud fra — hvad der heller ikke i Udvalget har været nogen Meningsforskel om —, at det er naturligt, at de aflægge nogen Prøvetjeneste, inden de blive fast ansatte, men jeg tror, det vilde være heldigt at komme til en Regel for, hvor længe man bør lade dem fungere i en højere Grad, forinden de faa Udnævnelse. Jeg siger ikke noget til, at man lader det vare saa længe, at de ere fuldkommen i Stand til at løse

denne Opgave, det er rigtigt, men jeg er enig med den højtærede Minister i, at det nuværende Forhold bør ikke opretholdes, men at man bør nærme sig den Tilstand, at Lokomotivførerne efter en passende Tjenestetid faa den Grad, de gøre Tjeneste i, og Løn derfor. Nu forstaaer jeg meget godt, at man ikke med eet Spring kan gøre det. Det er ikke for Finansernes Skyld, for det er en underordnet Sag, men for Avancementets Skyld. Der vilde blive en stærk Standsning rundt omkring, hvor denne Trafik har været anvendt i udstrakt Maalestok: at lade Folk fungere i en højere Grad, naar de alle skulde udnævnes paa een Gang. Det er derfor rigtigt, som her er foreslaaet, at gøre det skridtvis i Løbet af nogle Aar. Men jeg mener, at det vilde virke betryggende og beroligende paa Personalet som Helhed, naar de vidste, at der er en Grænse for den Prøvetid, man anser det for rigtigt at lade dem gennemgaa, at den ikke vil kunne vare til Dagens Ende.

Endelig er der et nyt Emne, jeg vil henstille til Ministeren at udtale sig om, da jeg er vis paa, det vil vække almindelig Glæde. Det angaar det Samraad, der har været afholdt om en fast Børneunderstøttelse til de forskellige Invaliders og afdøde Funktionærers Børn, som skulle ernæres af Moderen, der kun faar meget ringe Pension, naar hun overhovedet faar nogen. Ministeren har her udtalt sig for at forøge Børnehjælpen meget betydeligt, hvad jeg takker ham for, og jeg tror, det vilde være heldigt, om han udtalte sig herom.

Zahle: Under Nr. 21 i Betænkningen er der anført et Samraad om Ukrudt paa Banens Terrain. Der er ikke alene Tale om Jernbaneliniernes Skrænter, men der er ogsaa Tale om Snevolde et Stykke ud til Siden for Linierne. Man har der kastet Jorden op til en Vold, og den Jord, som er kommen frem underneden, er jo udyrket og i daarlig Tilstand, og paa denne Jord vrimler Ukrudtet meget hurtigt op. Jeg maa udtale en stærk Forbavelse over, at der i dette agrariske Land ikke er mere levende Interesse for at kræve, at Statsbanerne træffe Forholdsregler overfor denne Ukrudtsplage. Vi fik for et Par Aar siden en Bevilling paa Finansloven